

ARNHEMSCHE COURANT.

ZONDAG 18 JULI.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op Dingsdag, Woensdag, Donderdag, Zaterdag en Zondag, is f 5 in de drie maanden.

De prijs der Advertentiën is, van de eerste tot de vijfde regels, f 1.00, en voor elke volgende regel 20 centen, behalve 35 centen voor elke plaatsing.

De uitslag der verkiezingen.

De verkiezingen zijn afgelopen. De provinciale staten hebben aan dezelfde middelmatigheden of politieke nulliteiten, als vroeger, de volksbelangen toevertrouwd, behalve in Noord-Holland, waar zij, door het bedanken van den heer VAN BLEISWIJK, en door de belooning, welke de ministers aan den heer VAN AKERLAKEN voor zijn zoet en onderdanig gedrag geschonken hadden, verplicht waren twee nieuwe keuzen te doen.

Die keuzen zelve bewijzen, echter, welke ellendige, armhartige personele consideratiën bij de verkiezingen heerschen. Men vraagt niet, wie is de bekwaamste persoon? wie zal het best de belangen der natie behartigen? — maar men zoekt gunsten uit te deelen; men let niet op de geschiktheid, maar op de plaats, waar iemand woont. Toen de heer ENSCHEDÉ zou verkozen worden, was er een vrij aanzienlijk aantal leden der staten van Noord-Holland, welke vonden, dat de ministeriële, Nederlandsche zin van den eerzamen Haarlemschen lettergieter wat al te ver ging; maar daar hij te Haarlem woonde, meende men er ook eenen Haarlemmer tegenover te moeten stellen, — den heer VAN VOORST. De overwinning bleef met de meerderheid — zoo wij ons wel herinneren — van ééne stem, bij den heer ENSCHEDÉ; en nu schijnt niemand meer aan den heer VAN VOORST te denken. Twee leden der Staten-Generaal uit Haarlem schijnen wat veel te zijn. Wij begrijpen zeker van het verstandige van ons kiesstelsel weinig, maar dat voor alle bekwaamheid eene enkele woonplaats geacht wordt voldoende te wezen, is ons het minst duidelijk van alles. Want, of de heer VAN VOORST was in de oogen van hen, die hem kozen, de beste keus, — en dan moesten zij bij elke gelegenheid op hem zijne stemmen uitbrengen, — of er kon eene betere gedaan worden en dan had men niet voor hem, maar voor dien beteren moeten stemmen.

De grondwet zegt, dat de leden der Staten-Generaal het geheele Nederlandsche volk vertegenwoordigen. Wat doet dan de woonplaats af? Het is al verkeerdt genoeg, dat men uit de ingezetenen der provincie kiezen moet; men maakt de ongerijmdheid nog grooter, wanneer men stilzwijgend met elkander

overeenkomt, dat men de keuzen tusschen de verschillende deelen der provincie verdeelen zal, al kan men ook in eene andere veel betere keuzen doen.

Zoo ook nu: twee Noord-Hollanders vielen uit en hoewel een gedeelte der vergadering zich voor den heer VAN HASSELT verklaarde, daar die heer uit Amsterdam was en het dwaze gebruik medebragt, dat men voor twee Noord-Hollanders ook weder twee Noord-Hollanders moest kiezen, — vielen aan den heer VAN HASSELT slechts ruim twintig stemmen te beurt. En toch schenen de benoemden geenerlei vergelijking met den heer VAN HASSELT toe te laten. De beide Zaandammers, welke zich zagen verkiesen, zijn misschien zeer eerlijke, brave lieden, maar in de politieke wereld volkomen onbekend; niet minder de Hoornsche heer OPPERDOES ALEWIJN: maar, ondergeschikte handlanger van het stelsel der productiviteit, laat zijne benoeming ten voordeele van den heer VAN HALL veel verwachten. Den heer VAN HASSELT hebben verdiensten en rustelooze werkzaamheid in het algemeen belang niet tegen den haat van jonker VAN CAMPENS NIEUWLAND en zijne ambtgenooten kunnen bewaren; en dat waarom niet? omdat hij deed wat den ministers een gruwel is, — rond en openlijk voor zijne overtuiging uitkomen. Daarom werd hem elke bevordering belet en men beging jegens hem liever onregtvaardigheid op onregtvaardigheid, dan dat men de gelegenheid, om door vrees de vrije uiting van elks meening te smooren, zou laten voorbijgaan. De meermalen herhaalde onbillijkheid was sprekend genoeg geweest om te verwachten, dat eene vergadering, welke eenig besef had van edelmoedigheid, voor zooveel in haar was, dat onbillijk gedrag zou hebben pogen te herstellen; en overal elders zou men zelfs de behouders ter goeder trouw — of zij er zulken niet? — op die wijs hunne verontwaardiging over eene ministeriële dwingelandij hebben zien te kennen geven, voor welke geene versooning is. Cordaatheid is, natuurlijk, geene aanbeveling bij ministers, welke door de strafwet een stelsel van verklikking trachten te vestigen, het vrije woord aan banden trachten te leggen, welke in het zogenaamde vrije Nederland de hier immer onbekende censuur als eene weldaad willen doen terugwenschen.

Noord-Brabant heeft begrepen, dat

een zoo fiks en edel karakter, als de heer STORM, bij de zwakheid, onbeduidendheid of afvalligheid der overige uit die provincie afgevaardigde leden niet voegde. En het had regt: het onafhankelijk gedrag van den heer STORM in de Kamer was eene zich dagelijks herhalende veroordeeling zijner Noord-Brabandsche medeleden. Terwijl de natie over zijne verwijdering treurde, vernamen wij van de vreugde en het gejuich, dat te 's Hage van wege de hoogere en lagere behouders was aangeheven, toen zij hunne beste vrienden en brave wet-aannemers, LUYBEN en MUTSAERS, weder ingekozen en hunne pogingen tot vervanging van den heer STORM gelukt zagen. Niemand was er misschien in de Kamer, welken de ministers, na het vertrek van den heer THORBECKE, meer vreesden; want zij gevoelden, zij wisten, dat zij ook hier met eenen man te doen hadden, bij wien beginselen voor alles golden en welken geenerlei gunstbewijzen, van welken aard ook, een voet-breed konden doen wijken van hetgeen hem eerlijk, nuttig of regt scheen. Het gejuich der ministers is, echter, dat van onverstandigen. Hoe kleiner het getal cordate en onafhankelijke lieden in de Kamer wordt, hoe gedweeër werktuig deze in de handen onzer »het geheel veel beter overziende wijsgeeren» wordt, hoe spoediger wij tot eene uitbarsting der gesmoorde volkswenschen moeten geraken. Deze laten zich niet paaien door beloften; kuiperijen kunnen deze niet tot zwingen brengen. Het moet barsten of huijen. Wil men het laatste niet, — wel nu, men verwachtte het eerste. Een tijdlang mag het behoud zegevieren. Wanneer de zege de grootste zal wezen, zal hun val nabij zijn. Hoe impopulairder Kamer, hoe eerder herziening der grondwet en verandering van het bestuur.

Dat de verontwaardiging wegens de kuiperijen, tot welke de behouders hunne toevlugt nemen, om al wat vrij en onafhankelijk denkt uit openbare betrekkingen te weren, langzamerhand toeneemt, — is in Groningen gebleken. Van dezelfde staten-vergadering, welke door ministeriële reizen, of de hemel weet welke andere middelen, zich in het vorig jaar liet verleiden tot de verwijdering uit de Kamer van den heer WICHERS, gaf reeds bij de eerste stemming de helft hem hare stem: de andere helft mogt hardnekkig in haren tegenstand

volhouden, — het onrecht van het vorig jaar werd hersteld; en terwijl het bestuur er in eene provincie in slaagde een der Negemannen te doen vervangen, moest zij zich in eene andere er weder eenen zien opdringen.

Onder de ingekozen leden zijn het alleen de heeren VAN DAM VAN ISSELT, DE KEMPERAER, VAN HEEMSTRA EN WICHERS, van welke de natie iets te wachten heeft. De anderen zijn of volstreekte nulliteiten, of, wat nog erger is, hinkende liberalen. Hoe kleiner het aantal ware patriotten in de Kamer waren zal, hoe schooner de naam, werken zij bij het vaderland en de toekomst genieten zullen. De ware beginselen te verdedigen, wanneer ieder ze erkent, is eene zeer geringe verdienste; maar moedig voor hen op te treden, wanneer zij belaagd worden, wanneer alle pogingen aangewend worden om ze te beletten en te dooden, wanneer men met weinigen tegen velen strijden moet, — kan er schooner en edeler taak zijn? Mogt de kleine oppositie in de Kamer zich met vereende krachten onvermoeid daaraan wijden: de belooning zal niet uitblijven.

Buitenlandsche berigten.

ENGELAND.

Londen, 24 juli. De baron *Rothschild* heeft zich onder de kandidaten voor de verkiezingen in deze hoofdstad gesteld.

— De *Times* behelst een vertoog over Frankrijks toestand, ter gelegenheid van het geding tegen den heer *Teste*, enz. Het blad schildert den toestand van genoemd land vrij donker, en meent, dat het vertrouwen op *Lodewijk Philips* regering in den laatsten tijd diep geschokt is.

FRANKRIJK.

Parijs, 24 juli. Nadat in de zitting van het gerechtshof der Pairs van gisteren de beschuldigten *Teste*, *Cubières* en *Parmentier* door hante advocaten waren verdedigd, heeft de procureur-generaal nogmaals het woord opgevat en verklaard, dat, daar het thans met zekerheid bleek, dat de generaal *Cubières* zich niet aan oplichting heeft schuldig gemaakt, deze van dit misdrijf zou worden vrijgesproken; — dat echter, aangezien het uitgemaakt was, dat *Cubières* en *Parmentier* schuldig zijn aan het omkopen van den minister *Teste*, de artikels 177, 179, 34 en 35 van het Wetboek van Strafrecht, waarbij straffen tegen dat misdrijf, zoo toot de omgekochten, als voor de omkoopters zijn bepaald, op de drie beschuldigten zouden worden toegepast.

Naar men denkt, zullen de Pairs eerst morgen uitspraak kunnen doen in deze belangrijke zaak. Het publiek ziet die uitspraak met het grootste ongeduld te gemoet. De eisch van den procureur-generaal wordt zeer verschoffend beoordeeld. Men keurt het af, dat hij de drie beschuldigten op dezelfde lijn stelt. De persoon, welke door de menigte het sterkt wordt gegijpt, is de heer *Parmentier*.

Algemeen, daarentegen, wordt het gedrag van den generaal *Cubières* met toegevendheid beoordeeld. Men meent, dat hij het slagoffer is van lieden, die bekend staan als zeer hebzuchtig en daarenboven als zeer geslepen. — De heer *Cubières* was in 1804, op zijn 17de jaar, 2de luitenant en is te Leipzig door keizer *Napoleon* in persoon tot kolonel aangesteld. Hij is herhaaldelijk in de dienst van zijn land gewond geworden, en wel in de veldslagen bij Austerlitz, Eylau, Essling, Quatrebras, in welken slag hij elf zware sabelwonden heeft bekomen, en drie dagen daarna te Waterloo, alwaar hij, in weerwil zijner zware wonden, onder de laatste Fransche bevelhebbers, tegenover het leger der geallieerden, heeft stand gehouden.

Ook de heer *Pellapra* vindt verschooning in de oogen van de menigte, daar hij, zoolang zulks mo-

gelijk was, het stilzwijgen omtrent de handelwijze van den heer *Teste* heeft willen bewaren. Men zegt, dat zijne familie in het bezit is van eene door den minister *Teste* eigenhandig onderteekende quitantie, waarbij deze erkent 100,000 franken van den heer *Pellapra* te hebben genoten; welke quitantie aan het hof zou zijn overgelegd, indien de heer *Teste* geene schuld had betaald.

Het gedrag van den heer *Teste* vindt, geene verschooning, en kan ook bezwaarlijk op eenige wijze worden verontschuldigd. Zijn adjuvat heeft getracht, voor het hof de omstandigheden te doen gelden, dat, hoewel de heer *Teste* 100,000 franken had genoten, de zaak, betreffende den afstand der zontgroeve, haren gewonen loop heeft gehad, en dat het verlot tot het bewerken dier groeve op geene meer voordeelige voorwaarden is verleend, dan met de billijkheid was overeen te brengen. Werkelijk schijnt dit ook de eenige verontschuldiging te zijn, die ten voordeele van den heer *Teste* in het midden gebragt kan worden. — De omstandigheid, dat hij zich om het leger heeft willen brengen, omtrent de opgaaf de toedragt dier zaak, wordt in allen deele bevestigd.

Onder de bevolking dezer hoofdstad blijft steeds eenige spanning heerschen. De politie is allerwege waakzaam, en er worden steeds buitengewone maatregelen genomen, om de rust te bewaren. Van tijd tot tijd viadt men oproerige geschriften aangeplakt, welke terstond door de openbare magt worden afgescheurd. Heden heeft men onder anderen op verschillende punten aangeplakt gevonden eene uitnodiging aan arbeiders zonder werk, om zich naar te melden tot het schoonmaken van een hof en twee kamers, — welk stuk zeer de aandacht getrokken, en aanleiding gegeven heeft tot bittere aanmerkingen van de zijde der menigte.

Naar men verzekert, heeft de heer *Ch. Teste*, zoon van den gewezen minister, zijn ontslag ingezonden als referendaris bij de rekenkamer en als gedeputeerde.

Biinnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 25 juli. Uit het voorloopig verslag der commissie van rapporteurs der Tweede Kamer, omtrent het ontwerp van wet tot intrekking van den accijns op het gemaal van de rogge, enz. blijkt, dat deze voordragt in de afdelingen der Kamer om verschillende redenen veel tegenstand heeft gevonden. De gemaakte bedenkingen komen hoofdzakelijk hierop neder: dat de gemelde afschaffing niet zal beantwoorden aan het voorgestelde doel, te weten, verlichting van den druk der minder bemiddelde, arbeidzame volksklasse, nademaal de accijns het Nederlandsche pond roggebrood slechts met iets meer dan een halven cent bezwaart; — dat die afschaffing onbillijk en schadelijk is voor den landbouw in die streken, waar meer uitsluitend tarwe wordt voortgebragt en verbruikt; — dat de afschaffing dier belasting de plaatselijke inkomsten zal benadeelen; — dat de middelen, welke ter vervanging van de belasting op het gemaal van de rogge voorgedragen zijn, bepaaldelijk de verhooging van personeel, bezwarende zijn voor den middenstand; — dat verhooging van den accijns, op het gedistilleerd en den wijn het gebrek van die artikelen zal doen verminderen, en alsoo den beoefenaars van die takken van nijverheid en handel schade zal veroorzaken; — dat het ontwerp vooral onbillijk is ten opzichte van de verhooging van het personeel en den wijn, omdat de bepalingen daaromtrent eene terugwerkende kracht zullen hebben.

Bij hare beantwoording heeft de regering deze bedenkingen bestreden. Tereus heeft zij te gemoet te komen aan het geopperde bezwaar omtrent het bedrag der verhooging van de personele belasting, nu voorgesteld eene verhooging van 15, in plaats van 20 procenten. Om hetgeen dit middel dientengevolge minder zal opleveren, op de meer gegoeden over te brengen, heeft zij daarentegen, nu voorgesteld, om de procenten op het regt van successie met vijf te verhoogden. — Wijders is dit oorspronkelijk ontwerp hier en daar, ten aanzien van punten van ondergeschikt belang, eenigzins gewijzigd. — De akkus veranderde voordragt, met de antwoorden der regering, zullen nader in de afdelingen overwogen worden.

— In de zitting van de provinciale staten van

Zuid-Holland van heden, zijn de discussie gehouden over het rapport betrekkelijk het adres van de stad Leiden. Daarover voeren het woord de heeren *Jhr. Hooft*, baron *Mackay van Ophemert* en de heer *van Berkel*. Door genoemden heer *Mackay* wordt een incidenteel voorstel gedaan, strekkende om, ter bevordering van de goede harmonie tusschen de heeren gedeputeerde staten en de staten, de zaak onbepaald in advies te houden, door welk besluit alsdan zouden vervallen de verdere deliberatiën en stemming over het rapport van de commissie. Dit voorstel wordt door den voorzitter ondersteund en bij stemming aangenomen met eene meerderheid van 36 tegen 35 stemmen.

's Gravenhage, 26 juli. In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden heeft de commissie van rapporteurs verklaard bereid te zijn, hare algemeene verslagen uit te brengen over de wets-ontwerpen, houdende de tweejarige staatsbegroting over 1848—49. De dag der beraadslagingen daarover zal in eene volgende zitting worden bepaald. — Het order is de voortzetting van beraadslagingen oter de wets-ontwerpen, houdende het Wetboek van Strafrecht en wel over boek I, titel III, van poging tot misdrijf.

Bij de algemeene beschouwingen over dezen titel hebben het woord gevoerd de heeren *Duymaer van Twist* en *van Goltstein*; zij bragten beiden bedenkingen in het midden omtrent de onbepaalde uitdrukking van het woord poging en gemis aan juiste definitie, waar al of niet opzet bedoeld is.

Tot de afzonderlijke artikelen overgaande worden de artikelen 1 en 2 met stilzwijgen voorbijgegaan.

Over artikel 3 heeft de heer *Duymaer van Twist* nader zijn gevoelen, in de algemeene beschouwingen verrat, ontwikkeld en daarbij doen uitkomen, dat in de vier alinea's van dat artikel elke daarin omschreven poging wordt gestraft met dezelfde straf als tegen de misdaad is bedreigd, met uitzondering der 3de alinea, waarin deswege verschil bestaat en bepaald wordt, dat, indien tegen de misdaad gewone tuchthuisstraf is bedreigd, de poging met correctionele gevangenisstraf van ten minste zes maanden wordt gestraft.

Oter de twee laatste artikelen 4 en 5, wordt door geen der leden het woord gevoerd.

Z. Exc. de minister van justitie heeft vervolgens den titel verdedigd.

De heer *van Goltstein* heeft den minister beantwoord.

In overdrag gebragt, wordt de IIIde titel aangenomen met 27 tegen 6 stemmen.

Tegen hebben gestemd de heeren: *Modderman*, de *Kempenaer*, van *Nagell*, *Duymaer van Twist*, van *Goltstein* en van *Leeuwen*.

Vervolgens worden de algemeene beraadslagingen oter titel IV geopend, (van *daders*, *mededaders*, *medeplichtigen* en *begunstigers van misdrijf*.)

Daarover hebben het woord gevoerd de heeren *Duymaer van Twist*, van *Rosenthal*, van *Goltstein*, de *Kempenaer*, *Verwey-Méjan*, de *Man*, *Sabonier*, *Uitwerf-Sterling*, van *Panhuy* en anderen. De ondergeschikten aanmerkingen zijn door Z. Exc. den minister van justitie bestreden; waarop door verscheiden leden weder geantwoord is, dat zij zich bezwaard vonden den titel aan te nemen. Deze titel is dan ook aangenomen met 30 tegen 22 stemmen.

Tegen de heeren: *Modderman*, *Telling*, van *Haerwolte*, *Luxao*, van *Heemstra*, *Storm*, de *Kempenaer*, van *Nagell*, van *Dam van Isselt*, *Schooneveld*, *Boreel*, van *Rosenthal*, *Gevers*, *Faber van Rinddijk*, de *Man*, van *Twist*, *Nederburgh*, *Gouverneur*, *Van van Goltstein*, *Coet*, *Jordens*, van *Leeuwen*, *Verwey-Méjan*, *Ammaet*, van *Panhuy*, *Uitwerf-Sterling*, *Jongma*, *Corver Hooft*, van *Rijkevorsel* en *Bruce*.

Voor de heeren *Corneli*, van *Akerlaken*, van *Heloma*, *Kien*, de *Baaker*, *Mutsaers*, *Soheers*, van *Harencurspel*, de *Wahls de Wann*, *Enschede Agter*, *Hooft*, *Borski*, *Star Busman*, van *Rijland*, van *Naamen*, *Lyclama*, van *Beeck*, *Vollenhoven*, *Timmers Verhoeven*, van *Sasse van Yssel*, *Luyben*, *Measo*, de *Jong*, *Edmins* en *Berendroek*.

Afwezig de heeren: *Raffaels*, de *Mouchy*, van *Ritswijk* en *Kniphoxel*.

Worden de beraadslagingen geopend over den Vden titel, handelende: van *daden*, die, uit hoofde van noodweer, niet als misdrijf worden beschouwd,

